

Středa, 7. července 2010

3. Komise rovněž stanoví:

- pravidla pro investování aktiv fondu (riziko, likvidita, soulad s cíli EU);
- kritéria výběru správce aktiv fondu (interního nebo prostřednictvím soukromé nebo veřejné třetí strany, jakou je např. Evropská investiční banka);
- možnost vkladu příspěvků, jež splňují podmínky k výpočtu kapitálových ukazatelů stanovených regulátorem;
- administrativní opatření (systémy sankcí nebo kompenzací) pro ty přeshraniční systémové banky, které tento fond využívají;
- podmínky pro případné rozšíření působnosti fondu, aby do ní mohly být zahrnuty všechny přeshraniční banky, které nejsou přeshraničními systémovými bankami;
- zda a v jakém rozsahu by se měla vytvořit síť vnitrostátních fondů, která by sloužila všem institucím, které se nepodílejí na fondu. V tom případě by měl být vytvořen rámec na úrovni EU, který by reguloval stávající a budoucí vnitrostátní fondy, jež se budou řídit jednotným a závazným souborem společných pravidel.

Doporučení 4 týkající se útvaru pro řešení krizí

Evropský parlament se domnívá, že legislativní opatření, které je třeba přijmout, by mělo regulovat tyto oblasti:

V rámci EBA se zřídí nezávislý útvar pro řešení krizí, který se bude zabývat řešením krizí a insolvenčním řízením u přeshraničních systémových bank. Tento útvar bude:

- působit v přesně vymezených hranicích, jež stanoví právní rámec, a v rozsahu pravomocí EBA;
- místem, kde budou soustředěny právní a finanční odborné znalosti se specializací na restrukturalizaci bank, jejich záchranu a obnovu solventnosti nebo likvidaci;
- při své činnosti úzce spolupracovat s vnitrostátními orgány v oblasti realizace opatření, technické pomoci a sdílení zaměstnanců;
- navrhopvat uvolnění prostředků z fondu;
- v případech, kdy je nutné řešit krizi v přeshraniční instituci nebo provést její likvidaci, provádět prostřednictvím nezávislých odborníků jmenovaných EBA důkladné šetření s cílem provést analýzu a označit příčiny dané situace a stanovit odpovědnost za její vznik. Parlament by měl být o výsledcích těchto šetření informován.

Evropský nástroj finanční stability a evropský mechanismus finanční stabilizace a další opatření

P7_TA(2010)0277

Usnesení Evropského parlamentu ze dne 7. července 2010 o evropském nástroji finanční stability a evropském mechanismu finanční stabilizace a o dalších opatřeních

(2011/C 351 E/10)

Evropský parlament,

- s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie (SFEU), a zejména na články 122 a 143 této smlouvy,
- s ohledem na mandát Euroskupiny ze dne 7. června 2010 ohledně evropského nástroje finanční stability,

Středa, 7. července 2010

- s ohledem na rozhodnutí 16 členských států eurozóny ze dne 7. června 2010,
 - s ohledem na sdělení Komise ze dne 12. května 2010 o posílení koordinace hospodářské politiky (KOM(2010)0250),
 - s ohledem na nařízení Rady (EU) č. 407/2010 ze dne 11. května 2010 o zavedení evropského mechanismu finanční stabilizace,
 - s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 332/2002 ze dne 18. února 2002, kterým se zavádí systém střednědobé finanční pomoci platebním bilancím členských států,
 - s ohledem na prohlášení představitelů států a vlád eurozóny ze dne 7. května 2010,
 - s ohledem na závěry zasedání Rady ve složení pro hospodářské a finanční věci (ECOFIN), které proběhlo ve dnech 9.–10. května 2010,
 - s ohledem na prohlášení představitelů států a vlád eurozóny ze dne 25. března 2010,
 - s ohledem na závěry zasedání Evropské rady, které proběhlo ve dnech 25.–26. března 2010,
 - s ohledem na prohlášení členských států eurozóny ze dne 11. dubna 2010 o podpoře Řecka členskými státy eurozóny,
 - s ohledem na otázku Komisi ze dne 24. června 2010 o evropském nástroji finanční stability a evropském mechanismu finanční stabilizace a o budoucích opatřeních (O-0095/2010 – B7-0318/2010),
 - s ohledem na čl. 115 odst. 5 a čl. 110 odst. 2 jednacího řádu,
- A. vzhledem k tomu, že autoři Maastrichtské smlouvy nepočítali s možností krize veřejného dluhu uvnitř eurozóny,
- B. vzhledem k tomu, že se rozpětí státních dluhopisů vydávaných členskými státy v eurozóně na podzim roku 2009 ještě zvýšilo,
- C. vzhledem k tomu, že se pro některé členské státy na jaře 2010 situace na trhu se státními dluhopisy značně zhoršila a v květnu 2010 dosáhla kritického stádia,
- D. vzhledem k tomu, že je nezbytné lépe rozumět vývojovým tendencím na trzích se státními dluhopisy,
- E. vzhledem k tomu, že finanční pomoc Evropské unie pro účely nařízení Rady (EU) č. 407/2010 ze dne 11. května 2010 je podle čl. 2 odst. 2 nařízení omezena rozpětím dostupným v rámci stropů vlastních zdrojů pro prostředky na platby; vzhledem k tomu, že čl. 3 odst. 5 stanoví, že Komise a přijímající členský stát uzavrou memorandum o porozumění, které Komise sdělí Evropskému parlamentu a Radě a v němž budou podrobně uvedeny podmínky týkající se hospodářské politiky, spojené s finanční pomocí Unie,
- F. vzhledem k tomu, že dne 7. června 2010 členské státy eurozóny – v souladu se závěry zasedání rady ECOFIN, které se konalo ve dnech 9.–10. května 2010 – zřídily evropský nástroj finanční stability (EFSF) ve formě společnosti s ručením omezeným (*société anonyme*) podle lucemburského práva s tím, že členské státy eurozóny poskytnou záruky, aby EFSF vydal celkově 440 miliard EUR na poměrném základě;

Středa, 7. července 2010

1. vítá nejnovější opatření přijatá na úrovni EU a na úrovni členských států zaměřená na ochranu stability eura; lituje, že evropská politika nepřijala rozhodné opatření dříve, přestože se finanční krize neustále zhoršovala;
2. zdůrazňuje však, že tato opatření mají pouze dočasný charakter a že skutečného pokroku bude nutné dosáhnout ve fiskální a strukturální politice v jednotlivých členských státech a ve vytváření nového silnějšího rámce pro správu ekonomických záležitostí, zaměřeného na zabránění budoucím výskytům podobných krizí, jakož i zvyšování potenciálu růstu a obnovení udržitelné makroekonomické rovnováhy v EU;
3. domnívá se, že stávající krizi nelze dlouhodobě řešit pouhým zahrnutím vysoce zadlužených zemí novými dluhy;
4. zastává názor, že všechny členské státy, zejména státy, které jsou členy hospodářské a měnové unie (HMU), by měly při rozvoji svých hospodářských politik zohlednit jak účinek těchto politik ve vlastní zemi, tak i jejich dopad v Unii, zejména v členských státech HMU; domnívá se, že hospodářské politiky jsou věcí společného zájmu a měly by být koordinovány v rámci Rady v souladu s postupy stanovenými ve Smlouvě;
5. je přesvědčen, že navzdory nařízení Rady (EU) č. 407/2010 ze dne 11. května 2010 a nařízení Rady (ES) č. 332/2002 ze dne 18. února 2002 by pravidla pro zvláštní účelový nástroj (SPV) měla zemím, které nejsou členy eurozóny, poskytovat možnost rozhodnout se pro SPV;
6. bere na vědomí sdělení Komise KOM(2010)0250 o posílení koordinace hospodářské politiky jako důležitý příspěvek k lepší koordinaci hospodářské politiky v EU; domnívá se, že by legislativní návrhy o posílení hospodářského dohledu měly zahrnovat nové sekundární právní předpisy na základě čl. 121 odst. 6 Smlouvy; domnívá se, že by cílem příštího rámce dohledu mělo být dosažení udržitelných veřejných financí a ekonomického růstu, konkurenceschopnosti, sociální soudržnosti a snížení obchodní nerovnováhy;
7. domnívá se, že při zřizování nových nástrojů a postupů EU je nutné zohlednit příslušné úlohy jednotlivých evropských orgánů, včetně legislativní a rozpočtové úlohy Parlamentu a nezávislé role ECB při rozhodování o měnové politice;
8. vyzývá Komisi, aby poskytla hodnocení dopadu evropského mechanismu finanční stabilizace, zejména pokud jde o rozpočet EU a jiné finanční nástroje EU a půjčky EIB;
9. vyzývá Komisi, aby poskytla hodnocení dopadu evropského mechanismu finanční stabilizace, zejména pokud jde o fungování trhů s eurobondy a jejich rozpětí; žádá Komisi, aby kromě toho posoudila proveditelnost a odpovědnost rozhodovacího postupu pro tento zvláštní účelový nástroj, s ohledem na dlouhodobější řešení;
10. požaduje podrobnější informace ohledně toho, jak bude fungovat koordinace mezi EFSF a MMF, a také zda se budou prostředky přidělovat mezi fondy i nadále na základě poměru 2:1; zda bude úroková sazba nějakým způsobem koordinována se sazbou MMF za předpokladu, že sazba MMF bude stanovena v souladu s běžnými postupy; jak vysoká úroková sazba bude navržena – vyšší nebo nižší než německé dluhopisy, a zda to bude pravděpodobně kolem 1 %; táže se, zda úvěry MMF a EFSF budou hodnoceny stejně, protože tato skutečnost by automaticky zvýhodňovala EFSF tím, že by nebyl zapojen do restrukturalizace závazků dlužníků, protože v opačném případě by byl EFSF ve skutečnosti vystaven ztrátě jako první;

Středa, 7. července 2010

11. táže se, zda jsou plánována nějaká opatření, která by zajistila rovné zacházení; konstatuje, že v tomto ohledu se např. zdá, že úroková sazba pro EFSF je jiná než pro balíček dohodnutý pro Řecko, protože dlužníci EFSF budou platit SPV celkové čisté náklady s cílem navýšit finanční prostředky; dále se ptá, jak lze zajistit spravedlnost pro státy, které nejsou členy HMU, když EFSF začne působit až poté, co je vyčerpán finanční nástroj ve výši 60 miliard EUR;
12. všímá si, že veřejný dluh v eurozóně nemá nutně nulové nominální úvěrové riziko, jak předpokládala směrnice o kapitálových požadavcích, a že za současného vývoje se úvěrové riziko dlouhodobého zadlužení v členských státech zvýšilo; zastává názor, že Evropský orgán pro bankovníctví a Evropský výbor pro systémová rizika by se tímto problémem měly zabývat;
13. bere na vědomí, že ve směrnici o kapitálových požadavcích je riziková váha pro státní dluhopisy nulová;
14. žádá ECB, aby podrobně vysvětlila svá nedávná rozhodnutí nakoupit státní dluhopisy na sekundárním trhu, a domnívá se, že by ECB měla vypracovat strategii ústupu s jasným harmonogramem pro ukončení této praxe;
15. je přesvědčen, že dlouhodobější řešení vyžaduje, aby byl vyřešen problém vnitřních nerovnováh a neudržitelného zadlužení, a tedy strukturální podstata stávající krize; domnívá se, že součástí této dlouhodobější vize je náprava vnitřních makroekonomických nerovnováh v eurozóně a EU, a tedy vyřešení podstatných rozdílů v konkurenceschopnosti mezi členskými státy;
16. zastává názor, že pevnější rámec EU pro správu ekonomických záležitostí by měl zahrnovat stálý mechanismus EU pro řešení krize veřejného dluhu, jako např. evropský měnový fond, koordinovaný přístup k obnovení makroekonomické rovnováhy a posílenou soudržnost mezi rozpočtem EU a rozpočty členských států, které budou doplněny udržitelnou fiskální konsolidací;
17. bere na vědomí, že i když tento mechanismus může mít významný vliv na rozpočet EU, Parlament nemá v rozhodovacím procesu žádnou úlohu, protože tento mechanismus byl zřízen na základě nařízení Rady podle čl. 122 odst. 2 SFEU; považuje za nezbytné zajistit, aby byl Parlament jako rozpočtový orgán zapojen do záležitosti, která může mít tak dalekosáhlé rozpočtové důsledky;
18. vyzývá Komisi, aby do roku 2010 vykonala nezávislou studii proveditelnosti na téma otázky inovativních nástrojů financování, jako je např. společné vydávání eurobondů jako prostředků snižování rozpětí a zvyšování likvidity na trzích s dluhovými nástroji, jejichž převažující měnou je euro;
19. poznamenává, že vydávání eurobondů pro příslušnou infrastrukturu EU by mohlo být v souladu s dodržováním Paktu o stabilitě a růstu;
20. žádá Komisi, aby analyzovala řadu možností dlouhodobého systému určeného k zabránění a vyřešení potenciálních problémů veřejného dluhu účinným a udržitelným způsobem při plném využití přínosů jednotné měny; domnívá se, že tato analýza by měla zohlednit skutečnost, že úvěrové riziko státních dluhopisů může být v jednotlivých členských státech různé a že bude možná zapotřebí, aby se tato skutečnost lépe odrazila v kapitálových ukazatelích úvěrových institucí;
21. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení Komisi, Radě, Evropské radě, předsedovi Euroskupiny a ECB.